

לשלמה, ליזה ועמנואל-עלום רבן

לו היו הזמנים כתקונים היה מכתב זה יוציא אלכם עוד לפני שבוע.
כתקונים-משמע לו היתי בבית. אולם העודה שאיזה 10 יומם שאיינני ישן חחת כל קורתוי.
היו והotel לי שוב להשתתף "בקודצעל מנת להוסיף ולהשתלם במקצוע" הנאור
וזה הימים האחוריים ביטתי בעין השופט, איך שהשתתפה ביישיבת הוע'ה.
ומיד לאחר חזירתי התישבתי לכתוב לכם את מכתב זה.

XX

אתחליל כרגיל מסעיף ה ת ע ש ב ו מtower הנחה שם בשיטת התענינאותכם
הוא מהראשונים. ובכן: מה נשנה מהיום שכחתי לכם את מכתב הראשון אלכם? ביסודו לא
כלום, ובכל זאת הננו נתנים כל הזמן באם לא במיחות הרי אומר "בازמרמת" קלה
בכל ימים מתחפש איזה שמועה שהנה פח'שה! ולשיטות מסווג זה עדין מראים האנשים
אוון קשבת, ונפאה השמועה ופה לפה שואל, עד שלמחרת באין הדברים על תקונים באוצר ה
של ל'ה'ס. הנה למשל היתה לפנינו שעאים שמועה שהופצה ע... אַגָּאַמְּאָאַסְּ אַגָּאַמְּאָאַסְּ הרצל
שבודליה התפנו 1000 ד' רוזה יכול להוות יסוד לתחולת פועלות התישבות. אולם מיד בעבר
ז' יום הוכחה הידיעה הזאת ע'י מחברה בכבודו עצמן "אוון רוף מיר קנאך ניסל"

בעבור כמה ימים שוב עברה הרינה במחנה: הווייך הודייע לאדק והרצפלד חברת ההכרת
הישוב הודייע לו שמחפות אדמות ריחנית. בעבר כמה ימים הודייע אדק שא. הידיעה
היא קצת מוגזמת על כל פנים מוקדמת. ב. הוא לא נלהב לרעיוון של ריחנית שבילנו
חיות וקיים שיטות רציניות אשר לטיכוים החקלאיים של הנקרה הזאת בעtid
האדמה הזאת בידוע חלק די נכר היא אדמה סלעים ולא נבדلت לטובה מאדמות עין
השופט שהן לכל הדעות בחלקן הארי לא מן המשובחת ביותר.

בישיבת הוועד הפועל נפגשנו אני עם חיים עם בן שמש האער. ראשית כל מסר לנו כי
אדמות אום אל טוף כבר התפנו כוון. הערבאים כבר חתמו וכאשר הגיעו שלושם מושל ה
המוחז "בויצעקו" למה הופכים "נווקטה" של גפירים לנקרה ישובית? הודיעו הערבאים
במו פיהם שאין הם מתנגדים לכך-ופני מושל המוחז חפו. דרך אגב נמצא שם כל הזמן
א שנתי והוא מעביר את כל המומ' עם הערבאים/.

שנית הוא הודייע לנו שבפרק בקרו אצלו אדק עם בן אדם שני/מתברר שזה היה צבי לוריא
הנכנס למרכז החקלאי/ושאלו אצלו מה עם דליה שרווצים אותה למען קבוץ כרית?
הוא ענה להם שלו ברור שאדמות דליה יעברו בקרוב לרשותו אולם הוא לא חשב שזה
יהיה יותר מוקדם מאשר שנה. שלישית הוא הודייע לנו שכיוום התפנו 1000 ד' מדליה
שאפשר לחרוש אותו על בן הצעתו היא: לאדרף את 4500 ד' של אום אל טוף עם 1000
של דליה ולהקדים שתי נקודות שיחלכו סופית את אדמותיהם לכשיתפנו כל השטחים.
הצעתו המשנית להקים מגדל שני במקום החן הישן באותו אל טוף. והוא מציע לנו
עם טיפות ותביעות אלה לבא למוסדות.

-2-

ועכשיו נחת לעצמנו את שמעוthen של עצות אלה:

הקו השלילי הראשון הוא זה שמחבר חכנית זו הוא בן שם שננו בחשבונו סופי לא יותר מאשר ספסור קרקע ניטקיין וואזשנעו אסאבא". שנית סכמנו לעצמו שם המוסדות יסכימנו לתוכנית זו /לאחר שנבדוק האם נתוני בן שם הנם באמת נכוונים נוכל לראות בתוכנית זו התחלת התישבותנו. המוסר השכל השלישי הנבע מכל הפרשה זו -שבכל המוסדות חשבים על התישבותנו בקשר עם מבית עין השופט כל תוכנית שלא באה היא נמצאת בקשר בלתי אמצעי עם שאלת עתידנו בתחום הגוש הנ"ל. ועד כמה שהדברים נוגעים לדליה אין לנו מה להנגב� לבך. לריחנית עוגא לא הגדרנו את יחסנו.

אולם אל תשכח חייבי שכלי מה כתבתי לנו ברגע זה במצב של תוכניות פורחות ואין בשום פנים לנחש מה, באיזה מידה, ובאיזה כוון יתגשם. התשובה על כל השאלות האלה בידי העתיד.

* * *

היה אולי מקום שangi כתוך מכתבך אכתוב לכם קצת מהנעשות בארץ בכלל. אין ללמד ראיות מכל העשויים שהיכם קוראים/מה שלמה' קה אתה באמת קורה את "הפרדוערטס" ני מקוה של בשחזרת תדע לי לספר מעשיות נחרדות, מעשה על יהודי שהיה נגיד מופלז והיו לו ת"ת אלפים של דולרים, וכשידר מנכסיו בזקנתו שוב לא רצוי יוצאי חלציו לשמעו הימנו. וחשואה כמה לו אתה יודע ע"י מי? ע"י בן המשרת שהיתה שוטפת רצפות והנגיד היה נתן קוואדער "חנוכה געלד" נתגללו רחמיון על מטיבו ואיש חסדו ובנה לו היכל והתקין לו מעדרי גן עדן. או למשל מעשה קורה ללבבות על בת הרב מגיליציה שנשbetaה בידי עכו'סוב' /aconהנו בעצמו קוראים את "הדבר" אין אנו למדים כלום. אולם אני מניח שלמה, אתה תקבל את הוצאות הק'ה' וזה יgive לך את הדרוש בעין יפה ובידי גושא. ואתם ליזה ועמנואל סו"ס תחזרו לנו. ולכון פרק זה במחטי יהיה צולע. והנני נוגש מיד לחלק הлокלי.

* * *

אצלנו בקבוץ אפשר לומר "עונת המלפפוניים" הגיע. ואת המושג הזה צריך להבין גם לפיה שמעוthen המילולית והרטורית.

על המשמע המילולי של עונת מלפפוניים אין ביכולתי להעלות הרבה על גבי ניד לא חוננתי עד כדי כך בכשוון משים עט. אולם חנסו במתוחה מכם להכנס בחדר האוכל בארוחת הבקר ובארבע. מה יתגלה לעיניכם? חבר בר נשים ליד השולחנות יושבים ביד האחת הסכין בשנייה עגבניה, מלפפון או שא רירקות וכל אחד חותך את הירק לגזרים ומכוונים לצלחת. והמלאה הצלחת נעשית בדחלילו ורחיינו אם מצות" אסור להפסיק" ובuczם אסור לומר צלחת באלאס סתם באשר אברהם' ל. ב. למשל משתמש עם צלחת צבוריית למטרה זו. מה שמעמיד אותו במקומות המכובכ בחברת הסלטים ווולוול למשל חי עם חשבונו קדר מאד, הוא טובב לו כייסים מלאים חומר גלם עומד ערב במטבח ומתרנס מהכיסים - ליד-ולפה. ועוד כדי כך הוא הפליג באומנותו עד שבאה גזירת הרופא אסור עליו בכל לשון של איסור את אכילת הירקות.

והמשמעות הסמלי הלא ידוע לכם. עונת מלפפוניים בחיינו ממש תקופה שאין בה מין החדש במינוח. ואין חדשות"בסטוניות". עבודה אין את אשר יגורנו בא לנו חן סדר העבודה הוא

-3-

הוא באחוזה די נ cedar. ביולי תבא אולி היטה איזו שהוא ע"י זה שנואיה אנשים לביציר לזכרוון. התחנאי פה אותם מה שאשתקד. האנשים מתנחמים ברכזטים של עונת מלפסונגונים. מי שיוצא לחופש שניתי, מי שמקבל יום מנוחה מחוץ לשבת קודש. מי שהנו בעל מזל ופנטסיה ומצליח לנסוע בלש לעמק. אבל אצלנו גופה אין חדש. הצפיפות בדירות היישוב. הוקמו כבר ברוך השם 8 אהלים והם הוקמו בקווים מקבילים לצריפים בדרך המובילה לחדר האוכל.

אתמול הוציא עתון הקבוץ אני עצמי עוד לא קראתיו באשר לא היה בבית. אתה שלמך בודאי תקבלו באשר לפני ששמעתי מתחוננים להעביר אכ' אחד לאריקה. בשיחות קבוץ האחרונות היה דיון על הסדרים במחסן פרודוקטים הבמטבח. החליךן להוציא עוד עובדת למטבח ליום. דברו על סתיבות וכד'.

הערב צריכה להיות סייחה בקשר עם הוועד הפליטית ושמורות נגד ערבים בגוש הדרום שננו מתנגדים להם והמפני מאימת עלנו במשפט צבורי במקומם. די לי והנני רשאי גםור. שלמה תוכיע לי עם ע"י כתיבה אליך פטור מלכתוב למצוירות הקבוץ. או שאין כתיבה אחת יכולה לבא ע"ח רעوتה.

היוזם ברכם בריאים וسلامים לדיליה נשיקה מנוי. אברשקה. שלכם